

SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIU

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... *Święta Kingo, wspomagająca nas w trudzie nowej ewangelizacji.*

Święta Kingo, chlubo narodu węgierskiego, módl się za nami.

Święta Kingo, mądra Matko naszej Ojczyzny, módl się za nami.

Święta Kingo, strażniczko dobra narodu, módl się za nami.

Święta Kingo, piastunko polskiej mowy, módl się za nami.

Święta Kingo, zasłużona dla polskiej kultury, módl się za nami.

Święta Kingo, patronko kopalni soli, módl się za nami.

Święta Kingo przemożna patronko nasza, módl się za nami.

Kyrie, elejson, Chryste, elejson, Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas. ...

Żywot Świętej Kingi

"Natomiast, gdy pan Paweł, biskup ciężko zachorował na gardło (ex incisione et pressura calculi) i już wątpił o życiu, ponieważ od trzech dni stracił mowę, został uzdrowiony przez zasługi szczęsnej Kingi, która pokazała mu się w widzeniu; i powiedziano mu, że uzdrowił go pewien święty młodzieniec.

Gdy błagała łaskawość Boga i trwała na modlitwie za swego spowiednika, który znał jej sekrety, ciężko chorego, ujrzała niebo otwarte i na białym obłoku postać świętego Franciszka, mówiącego do niej: Ponieważ pobożnie prosiłaś za syna mego, brata Bogufała, którego chciałem zabrać do siebie, przywracam go do pierwotnego zdrowia. Gdy to rzekł, zaraz jego służący, który oznajmił był, że jest umierający, przyszedł mówiąc, że on żyje i ma się dobrze. Pewna siostra, imieniem Osanna Zelconis, przypadkowo weszła do oratorium szczęsnej pani, gdy ona trwała w kontemplacji. Ujrzała ją zapłakaną i mówiącą do obrazu chwalebnej Dziewicy Maryi. Słyszała głos wychodzący z tegoż obrazu, na bardzo jasnym promieniu, ale go nie rozumiała,

i widziała samą panią promieniującą szczególną jasnością. Gdy to opowiedziała innym siostram, ze względu na swoją prostotę otrzymała zakaz wchodzenia na przyszłość do oratorium i zdradzania komukolwiek tej tajemnicy. Również siostra Anna księżniczka, będąc pewnego razu w oratorium, podczas gdy pani się modliła, uczuła ogień w welonie pani; bo jedna z pięciu świec, które paliły się w oratorium, przypadkowo spadła i zwierzchnią szatę na szyi szczęsnej pani całą spaliła. Siostra Anna księżniczka, szybko przybiegłszy, zgasła ogień na szyi pani".

(Źródło: „Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej” str. 247-248. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMConv.).

Kościół Świętego Stanisława B. M. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan

ROZWAŻANIE

«Nazajutrz Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.».
(J 1, 29).

Jak opis stworzenia świata rozwija się w oparciu o następstwo dni, podobnie jest z nowym stworzeniem, dziełem Słowa, które stało się ciałem. Pierwszy dzień, to dzień, w którym Jan wyznaje, że wie, iż jest obecny Ten, którego nie zna. Musi minąć dzień, zanim będzie mógł rozpoznać Tego, którego już widział wcześniej. Potrzeba czasu, by dojść do oświecenia: czasu potrzebnego, by pragnienie, oczyszczone przez słuchanie, stało się okiem zdolnym zobaczyć to, co już zostało dane. Nazajutrz po swym świadectwie Jan "widzi" Tego, którego już wcześniej kontemplował, nie rozpoznaje Go jednak. Także czytelnik Ewangelii usłyszał w prologu, że Jezus jest Jednorodnym Synem Boga.

Potrzeba jednak czasu, aby dojść do oświecenia. Zobaczenie Jezusa, który "przychodzi", to zobaczenie Niewidzialnego Słowa wcielonego, które objawia Chwałę. Jan oczekuje Go, ale On przychodzi, aby dać się zobaczyć. Do Niego należy inicjatywa spotkania. Syn zwrócony ku Ojcu, zwraca się ku nam. "Oto". W języku greckim mówi się "patrz". Jan, słuchacz Słowa wreszcie widzi to, co już wcześniej oglądał nie dostrzegając, i mówi z zaskoczeniem: "Patrz!" Nie zwraca się do nikogo osobiście, ale do każdego, kto słucha jego świadectwa. Głos Jana brzmi jak pocieszenie, gdyż obiecuje przebaczenie i przynosi dobrą nowinę: "Oto nasz Bóg!" (Iz 40, 1-9). Przebaczenie jednak jest nie tylko dla Izraela, ale dla "świata". Mowa jest o "grzechu", nie o grzechach. Chodzi o grzeszność, która polega na nieznajomości Boga, która jest źródłem każdego pojedynczego wykroczenia. Ten, kto przebacza grzech, może być tylko przebaczącym Bogiem. (Mk 2,7).

Święta Kingo, naucz nas kontemplacji Słowa, które stało się ciałem i zamieszkało wśród nas.

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 74 Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 6 grudnia 2022 r., w odbyło się po raz 74 Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy. Podczas Adoracji pielgrzymi przystępowali do Sakramentu Pokuty i Pojednania. O godzinie 18.00 modliliśmy się, śpiewając pieśń „Gaude Mater Polonia”. Następnie odbyło się błogosławieństwo wody i soli, „Litania do św. Kingi”, modlitwa różańcowa, podczas której powierzaliśmy intencje naszych serc Bożemu Miłosierdziu przez wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, Świętej Kingi, naszej Patronki i Świętego Mikołaja – Patrona dnia. O godzinie 19.00 uczestniczyliśmy Eucharystii, słuchając Słowa Bożego i przyjmując Chrystusa w Komunii Świętej. Słowo Boże wygłosił Ks. Tomasz Moskał z Parafii pw. Św. Mikołaja w Solcu Zdroju. Ks. Tomasz przybliżył nam postać Świętego Mikołaja, która jest wzorem do naśladowania dla wszystkich. Od najmłodszych lat jesteśmy zafascynowani dobrocią, wrażliwością na potrzeby bliźnich, umiejętnością dzielenia się z potrzebującymi, bezinteresownością i szlachetnością serca Św. Mikołaja. W Ewangelii dnia usłyszeliśmy przypowieść o zagubionej owcy (Mt 18, 12-14). Dla Pasterza, którym jest Chrystus najważniejsza jest owca zagubiona i dla niej pozostawia stado w górach. Grzesznicy są bardziej miłowani przez Boga, ponieważ potrzebują więcej miłości. Pan pozostawia wszystko, by szukać zagubionej owcy, tej, która dla nas się nie liczy. Święci, którym oddajemy cześć i których staramy się naśladować mieli tę wrażliwość serca, która pozwala odnaleźć chorych, starszych, osoby będące w szczególnie trudnych sytuacjach życiowych by pospieszyć im z pomocą. Tego uczy nas także nasza Patronka Św. Kinga. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim, łącząc się duchowo z pielgrzymami, którzy nawiedzają Maryję na Jasnej Górze. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 34 numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli”. Serdecznie zapraszamy na kolejne czuwanie w naszym Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w dniu 3 stycznia 2023 r. o godzinie 17.00. Będziemy gościem w naszym Diecezjalnym Sanktuarium Przedstawicieli Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Wspólnie będziemy się modlić w intencji dzieci nienarodzonych. Święta Kingo, troskliwa Matko powierzonego Ci ludu, módl się za nami.

ks. Paweł Majewski

kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

Modlitwa Pielgrzyma IX (Moje owce)

Ref: Moje owce słuchają mego głosu.

Moje owce idą za Mną.

Ja im daję życie wieczne

W domu Ojca, w moim królestwie.

1) Święta Kingo, Ty w ciszy trwasz przed Panem,
zasłuchana w każde Jego słowo.

Pomóż nam odkryć Jego obecność,

Wysłuchać się w Jego ciche wołanie.

2) Chryste Święta Kingo, chcemy Ci dziękować
za kościoły, miasta i klasztory,
w których został ślad Twojego serca,
wysłuchanego w cichy głos Pana.

3) Święta Kingo, w ciszy mego serca
tak jak Ty, pragnę przyjąć Boże słowo,
Niech przemieni każdą chwilę mego życia,
aby było pieśnią na cześć Pana.

ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 7 lutego, 7 marca, 4 kwietnia 2023 r.
